

Egzamin ósmoklasisty

Zadania i ćwiczenia ułatwiające przygotowanie się do egzaminu z języka polskiego po ósmej klasie

Tekst nieliteracki: "Antyгона wiecznie żywa" (recenzja uczennicy, listopad 2014 r.)

28 października 2014 roku w Teatrze Klasycznym w Katowicach odbyło się przedstawienie w reżyserii Konstantego Maski. Spektakl ten był adaptacją bardzo sławnego dzieła Sofoklesa. Mowa o „Antygonie”, antycznej tragedii, która traktuje o losach tytułowej bohaterki – córki słynnego Edypa, która, pomimo zakazu króla Kreona, pochowała brata – zdrajcę jej rodzinnego miasta, jakim były Teby. Oczywiście – jak na tragedię antyczną przystało wszystko tu miało swoje drugie, a nawet trzecie dno. Tak więc reżyser stanął przed nie lada wyzwaniem. Jak pokazać dramat rodu Labdakidów? Jak przedstawić to dobrze, ciekawie, z polotem? Ludzie z Teatru Klasycznego podjęli się tego niełatwego zadania. Czy im się udało?

Spektakl zaczął się w niebanalny, intrygujący sposób. Kilka postaci, przebranych w łachmany, zaczęło biegać i szukać czegoś wśród leżących na scenie kukieł. Potem te postaci zaczęły ze sobą rozmawiać i w końcu wiadomo już, w jakim punkcie znaleźliśmy się. Antyгона przedstawiła swój hardy plan, by złamać zakaz króla. Potem akcja toczyła się już jak w tragedii. Antyгона pogrzebała brata, a strażnik przyłapał ją na tym. Antyгона rozmawiała z Kreonem, potem narzeczony Antygony – Hajmon - rozmawiał z Kreonem, swym ojcem. A wszystkie te wydarzenia prowadziły do nieuchronnej tragedii. Jak wyżej wspomniałem aktorzy byli ubrani w łachmany. Nawet Kreon miał je na sobie – i to te najpodlejszego gatunku. Ubrania były współczesne, więc co to może symbolizować? Gdy nad tym się dłużej zastanowiłam do głowy przyszedł mi jeden powód – by pokazać, że nawet dziś może dojść do takich tragedii. I ta myśl była dla mnie wstrząsająca.

Ważną rolę w budowaniu nastroju spektaklu odegrała scenografia. Była ona bardzo oszczędna, wręcz surowa. Sprawilo to, że widz skupił swoją uwagę na treści przedstawienia, przeżywaniu razem z bohaterami ich problemów, rozterek. Podobną rolę odegrała warstwa muzyczna przedstawienia. Muzyka była mroczna i niepokojąca. Wyzwalała te emocje, które na co dzień człowiek stara się skryć jak najgłębiej w swoim wnętrzu, jak np. strach, niepewność.

Zachwyciła rola Kreona, w którą wcielił się słynny aktor Tadeusz Żabczewski, a także kreacja Antygony w wykonaniu Amelii Raczek. Ich gra wzbudziła podziw na widowni. Obdarzyli kreowane przez siebie postaci charyzmą, z drugiej zaś strony wyzwalali w odbiorcach ogromne pokłady współczucia dla swoich bohaterów. Warto zwrócić uwagę na ciekawe i przejmujące zaprezentowanie dwóch najważniejszych dialogów w tragedii – Antygony i Kreona oraz Kreona ze swym synem Hajmonem. W pierwszym przypadku Kreon wyszedł jakby ze sceny do publiczności i swym tubalnym głosem rozmawiał z Antygoną. Inni aktorzy wtedy wycofali się. W drugim przypadku aktorzy również nie rzucali się w oczy, oprócz Hajmona i Kreona, którzy stanęli naprzeciw siebie jak w ringu i „walczyli” na argumenty. I na sam koniec warto dodać, że, w przeciwieństwie do antycznych dramatów, tu

wszystkie postacie były już na scenie od początku. Żaden aktor nie wchodził na scenę i żaden z niej nie schodził.

Spektakl podobał mi się. Nie był nużący. Ciekawie przedstawione role, wyraziści główni bohaterowie, udana próba budowania mrocznego klimatu, przejmująca muzyka i wszechobecne kukły, które sprawiały, że tragedia bohaterów stawała się dojmująca.

Zadanie 1

Z podanych pytań wybierz te, na które odpowiedzi zawarto we wskazanych akapitach tekstu. Każdemu akapitowi przyporządkuj jedno pytanie.

- A. Co przypominała rozmowa Kreona z Hajmonem?
- B. Jaką funkcję w przedstawieniu odegrała muzyka?
- C. Jakie symboliczne znaczenie miały stroje bohaterów?

Akapity:

- 3.
- 4.
- 2.

Zadanie 2

Oceń prawdziwość poniższych stwierdzeń. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F - jeśli jest fałszywe.

- A. Uwagę widza przyciągnęły kreacje aktorów odgrywających rolę Kreona i Antygony.
- B. Podobnie jak w tragedii greckiej na scenie jednocześnie znajdowało się trzech aktorów.

Zadanie 3

Na podstawie stwierdzeń wymień trzy elementy, które powinna zawierać recenzja filmu. Nie cytuj.

- 1. Reżyserem spektaklu "Antygona" jest Konstanty Maska.
- 2. W przedstawieniu dużą rolę odgrywają scenografia i kostiumy aktorów.
- 3. Spektakl nie był nudny i wywarł dobre wrażenie.

Recenzja filmu powinna zawierać następujące elementy:

- 1.
- 2.
- 3.

Zadanie 4

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Stosunek recenzenta do omawianego spektaklu jest

- A. krytyczny.
- B. złośliwy.
- C. życzliwy.

Zadanie 5

Jaką postawę autor recenzji powinien zająć wobec omawianego dzieła? Wskaż poprawny punkt.

- A. Autor recenzji powinien wskazać zalety omawianego dzieła i unikać pisanie o jego usterkach.
- B. Autor recenzji powinien wskazać zalety omawianego dzieła i nie unikać pisanie o jego usterkach.

Zadanie 6

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Wypowiedzenie ' Ludzie z Teatru Klasycznego podjęli się tego niełatwego zadania' wyraża

- A. uznanie.
- B. dezaprobatę.
- C. negację.

Zadanie 7

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Aby zachować sens wypowiedzenia 'Spektakl zaczął się w niebanalny sposób' przymiotnik 'niebanalny' można zastąpić wyrazem

- A. ciekawy.
- B. niekonwencjonalny.
- C. miły.

Zadanie 8

Oceń prawdziwość poniższych stwierdzeń. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F - jeśli jest fałszywe.

- A.W wypowiedzeniu "Obdarzyli kreowane przez siebie postacie charyzmą" występuje podmiot domyślny.
- B.W wypowiedzeniu 'Antygona przedstawiła swój hardy plan' wyraz 'swój' pełni funkcję przydawki.

Zadanie 9

A. Objaśnij, jak rozumiesz stwierdzenie 'Była to klasyczna adaptacja powieści "Opowieść wigilijna" Charlesa Dickensa.

.....
.....

B. Jak powinien zostać przedstawiony wygląd Ebenezera Scrooge'a w takiej adaptacji?

.....
.....

ODPOWIEDZI DO ZADAŃ**Zadanie 1**

3 - B.

4 - A.

2 - C.

Zadanie 2

A. P

B. F

Zadanie 3

1. tytuł spektaklu, imię i nazwisko reżysera.

2. elementy składające się na strukturę spektaklu.

3. zachęta do obejrzenia spektaklu.

Zadanie 4

C

Zadanie 5

B

Zadanie 6

A

Zadanie 7

B

Zadanie 8

A. P

B. P

Zadanie 9

A. Klasyczna adaptacja utworu to taka, która wiernie oddaje przebieg wydarzeń, wygląd i charakter bohaterów, opis miejsc, przedmiotów.

B. Ebenezer Scrooge - ostry nos, wąskie usta, zaczerwienione oczy, zgrzytliwy głos, po przemianie jego oblicze staje się życzliwe, pogodne.